

TUCA 8+

El cas Gu

CARE SANTOS

ELS DETECTIUS GO

edebé

El cas Gu

ELS DETECTIUS GO

Care Santos

El cas Gu

Il·lustracions: Dani Cruz

ELS DETECTIUS GO

edebé

© Care Santos, 2014
© Il·lustracions: Dani Cruz

© Ed. Cat.: Edebé, 2014
Passeig de Sant Joan Bosco, 62
08017 Barcelona
www.edebe.com

Atenció al client 902 44 44 41
contacta@edebe.net

Directora de Publicacions Generals: Reina Duarte
Editora de Literatura Infantil: Elena Valencia
Disseny gràfic de coberta: César Farrés
Il·lustracions sospitosos: Adrià Olmedo

Primera edició: març 2014

ISBN 978-84-683-1240-8
Dipòsit Legal: B. 1464-2014
Imprès a Espanya
Printed in Spain

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar fragments d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 45).

Índex

Què és i què no és aquest llibre?	9
Qui és qui a l'agència de detectius GO?	13
Per què els Germans O tenim set cangurs?	21
Per què les Laures són Laures i els Adrians, Adrians?	25
Per què els nostres pares són uns enzes?	31
Per què la mare és una llauna i el pare no tant?	35
Serveix d'alguna cosa ensabonar-se bé les aixelles?	39
I si aquesta història comencés d'una vegada?	43
On creix la intimitat?	47
Per què obrir la guardiola és el millor de tot plegat?	51

Com s'ho va fer la realitat per dur-nos la contrària?	57
Voleu saber què hi havia dins la guardiola?	61
Algú té una teoria?	63
Què es necessita per començar una investigació?	67
Es pot buidar una guardiola sense haver d'obrir-la?	73
Pots ser un detectiu si no tens cap gavardina?	87
Com es pot reconèixer una <i>sospisosa</i> ?	89
Goretti?	99
Com vam arribar a la conclusió que la Goretti és innocent?	103
Per què el nòvio de la Goretti és idiota?	107
Laura?	111
De què va l'experiment BIT?	115
Sebastià?	117
És sospitos allò que és diferent?	121
Dubtar o no dubtar?	125

Dikra?	131
Per què ploreu les cangurs?	135
Marta?	141
Què en pensen, de nosaltres, 145	
les sargantanes?	145
Alexandra?	151
Quina va ser la teva primera festa	
de pijames?	155
Alba?	161
És nou?	165
Us ho passeu bé?	169
I ara, què?	173
De debò es van acabar totes les nostres	
cabòries?	177
Oi que és horrorós acabar amb un sermó? .	183
Fi?	191

Què és i què no és aquest llibre?

Heu de saber que això no és ni un conte ni una novel·la. És una crònica molt detallista del primer cas de l'Agència de Detectius GO, formada per tres detectius molt i molt joves que aviat us presentarem. Per cert: recordeu-ne bé el nom, perquè potser algun dia la nostra agència serà molt famosa i voldreu treballar amb nosaltres.

Així que si sou d'aquells que volen llegir històries de:

- dracs dolents,
- princeses bones,

- escoles de màgia,
- ratolins que fan de periodistes,
- ratpenats valents,
- vampirs enclenxinats,
- poca-soltes en calçotets...

Ja podeu anar llançant aquest llibre per la finestra i demanar a l'adult que us quedi més a prop que us en compri un altre.

Advertiment: si llanceu aquest llibre per la finestra, fixeu-vos primer que no passa ningú pel carrer en aquell mateix moment.

Heu de saber que en aquesta història tot és real, perquè tot ha passat de debò.

També cal que sabeu que jo no sóc escriptor i potser no ho seré mai. Em dic Adrià i sóc el cap de l'Agència de Detectius GO. L'agència la formem els meus

dos germans i jo. Els meus dos germans es diuen Èlia i Àlex. El nostre cognom comença per O, per això som els Germans O. Ah, i això de ser el cap és perquè sóc una mica manaire, però també perquè sóc el germà gran.

Aquesta història comença el primer dijous de juliol de l'any passat i acaba el dilluns de la setmana següent. Té com a protagonistes una guardiola, una investigació molt professional i set cangurs sospitosos que es diuen Goretti, Alba, Alexandra, Dikra, Laura, Marta i Sebastià.

Si hi ha algú que no es creu que només tres nens poden tenir set cangurs és perquè no coneix la meva mare.

Si hi ha algú que no es creu que en només cinc dies poden passar totes les coses que us explicaré, pitjor per a ell.

12

Si algú s'avorreix, té dret a tancar el llibre (no ens enfadarem pas).

Si algú té ganes de fer un pipí, que el faci abans que comencem a explicar tot de coses interessants.

I ara, ja podem començar.

Qui és qui a l'agència de detectius GO?

De moment, per formar part de l'Agència de Detectius GO cal dir-se com nosaltres i haver nascut a la nostra família. Admetem cosins, germans, nebots i tota mena de parents, sempre que no tinguin més de deu anys. Però, com que comencem a pensar que potser a la nostra família no hi naixerà gaire gent més, en el futur hi admetrem altres detectius que no compleixin cap dels requisits indispensables. L'única condició és que l'agència s'haurà de dir GO igualment.

I ara, per anar-nos coneixent, us presentaré els meus germans, començant pel més petit.

—Si us plau, detectiu Àlex, li faria res explicar als nostres lectors i lectores com és i què li agrada, perquè se'l puguin imaginar?

—I tant que sí! —fa l'Àlex, obrint molt els ulls—. Jo sóc simpàtic, guapo i afectuós (per això caic tan bé a les noies). Aquest estiu m'ha caigut la primera dent, tot i que me la vaig empassar per error i vaig haver d'escriure una carta als angelets per explicar-los el cas. La propera vegada que em caigui una dent miraré de no empassar-me-la. Com que ja sóc gran, a partir d'ara em penso pentinar amb gomina.

No li feu gaire cas. El detectiu Àlex és el

més petit de la família (encara té sis anys, tot i que d'aquí a un parell de mesos en farà set). Per això no es pren les coses gaire seriosament. El pare li diu «el ratolí» o «la cuqueta». És molt xerraire, tot i que sovint confon les paraules i diu coses que ningú no entén o que fan molta gràcia. És especialista a fer-se el simpàtic per aconseguir el que vol. El que més odia del món són els espinacs.

Ara li toca a la meva germana.

—Si us plau, detectiva Èlia, li faria res presentar-se?

—Hola a tothom, em dic Èlia. Tinc nou anys i aquest curs començaré quart. Sóc una nena feliç, la mare diu que és perquè vaig néixer mentre ella es petava de riure. Tinc una família molt divertida. Sóc la més alta de la meva classe i tinc tota

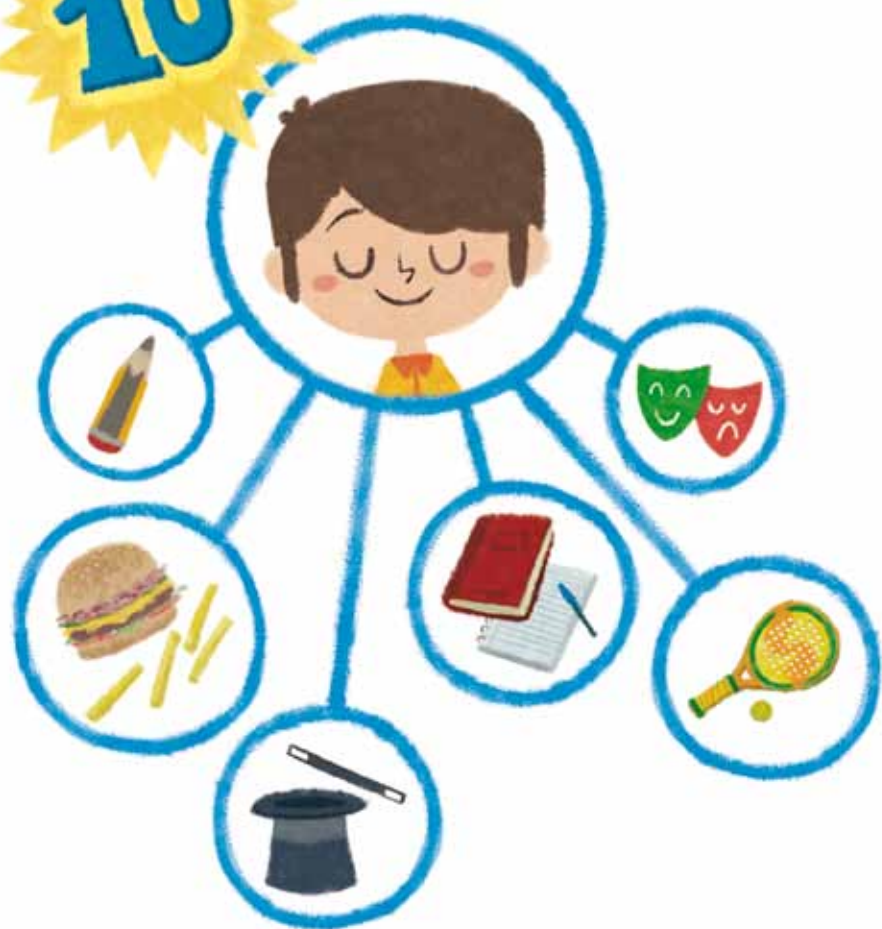
la intenció de continuar sent-ho. Vull celebrar el meu proper aniversari jugant a bitlles amb els meus amics, però encara falta una mica. M'agraden molt les mates, l'anglès, els pingüins, el formatge i la neu. El meu color preferit és el rosa. De gran seré detectiva, metgessa i tindrè un restaurant de quinze pisos. El pare i la mare podran venir a dinar gratis sempre que vulguin (i si tenen gos, el podran portar).

La detectiva Èlia va néixer el dia del solstici d'estiu, i la mare diu que és una mica bruixa. Jo també m'ho penso, perquè acostuma a endevinar tots els misteris, troba monedes a tot arreu i sempre està contenta.

M'he deixat per al final perquè sóc una persona ben educada. Som-hi!

—Hola, em dic Adrià i tinc deu anys.

10

De gran seré detectiu i director de cinema. De moment sóc actor (a les obres de teatre de l'escola) i dibuixant. Sempre estic pensant a menjar, perquè sóc una mica golafre. També sóc força simpàtic, molt vergonyós i tinc molta memòria (tot i que el pare i la mare em solen dir que la faig servir en coses inútils, com ara aprendre'm la durada de totes i cadascuna de les pel·lícules que he vist o vull veure). Altres coses que m'agraden: els trucs de màgia, jugar al pàdel i fer deures.

I ara que ja ens hem presentat, podem passar a respondre algunes de les preguntes més importants de les nostres vides. Preparats?